



ΕΝΩΣΗ  
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ  
ΕΤΑΙΡΙΩΝ  
ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. : 196762/91

Αριθμ. Φακ. : 036

**ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΡΙΘΜ. (22 288\*)**

Προς τις Ασφαλιστικές  
Εταιρίες - Μέλη της Ένωσης

**ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ**

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 10,  
ΑΘΗΝΑ,  
Τ.Κ. 105 57

T: (+30) 210 33 34 100

F: (+30) 210 33 34 149

E: info@eae.gr

[www.eae.gr](http://www.eae.gr)

Αθήνα, 3 Φεβρουαρίου 2016

---

**Υπόψη Διοικητικών Συμβουλίων, Δ/ντων Συμβούλων, Γενικών  
Δ/ντών, Οικονομικών Διευθύνσεων, Υπευθύνων  
Προσωπικού, Νομικών Υπηρεσιών**

---

Κυρίες - Κύριοι,

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΤΕ 215/2016 & 216/2016 ΣΤΙΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΚΥΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΑΣΚΗΘΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Ν.  
4254/2014 ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΕΑ-ΕΑΠΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ  
ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ**

---

Με την παρούσα σας κοινοποιούμε τις υπ' αριθμ. 215/2016 και 216/2016 αποφάσεις που εξέδωσε το ΣτΕ στο πλαίσιο της εκδίκασης εκ μέρους του των δύο αιτήσεων ακύρωσης που είχε ασκήσει η Ο.Α.Σ.Ε., η Ένωση Συνταξιούχων και το Τ.Ε.Α.-Ε.Α.Π.Α.Ε. μετά την κατάργηση με το ν. 4254/2014 της εισφοράς υπέρ του τελευταίου, η οποία υπολογιζόταν επί της παραγωγής ασφαλιστρών.

Υπενθυμίζεται ότι η Ε.Α.Ε.Ε. από κοινού με εταιρίες-μέλη της είχε ασκήσει παρέμβαση υπέρ του κύρους του προαναφερόμενου νόμου καθώς και πράξης του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, η οποία είχε εκδοθεί σε συνέχεια αυτού.

Αναλύοντας εν συντομία το περιεχόμενο των αποφάσεων αυτών προκύπτει ότι κατ' αρχάς με την υπ' αριθμ. 215/2016 απόφασή του, το ΣτΕ απορρίπτει ως απαράδεκτη την αίτηση ακύρωσης κατά του ν. 4254/2015, κάνοντας δεκτή την παρέμβαση της Ε.Α.Ε.Ε. και δικαιώνοντάς τόσο την ίδια όσο και τις εταιρίες-μέλη της που συμμετείχαν σε αυτήν.

Όσον αφορά στην υπ' αριθμ. 216/2016 απόφαση, το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο ακυρώνει την προσβαλλόμενη πράξη του Υπουργείου αφήνοντας χωρίς απάντηση το ερώτημα ουσίας σχετικά με το ύψος των εργοδοτικών εισφορών υπέρ του Τ.Ε.Α.-Ε.Α.Π.Α.Ε. από το 2016 και μετά.

Με εκτίμηση,

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΑΝΤΩΝΑΚΗ  
Γενική Διευθύντρια

Συν.: 2



β.κ.(m)

Αριθμός 215/2016

**ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ  
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2 Οκτωβρίου 2015, με την εξής σύνθεση: Νικ. Σακελλαρίου, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύων, ελλείποντος Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, Αθ. Ράντος, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Ν. Μαρκουλάκης, Αικ. Σακελλαροπούλου, Δ. Σκαλτσούνης, Γ. Ποταμιάς, Ε. Νίκα, Γ. Τσιμέκας, Αντ. Ντέμσιας, Φ. Ντζίμας, Σπ. Χρυσικοπούλου, Μ. Παπαδοπούλου, Εμμ. Κουσιουρής, Κ. Κουσούλης, Αντ. Χλαμπέα, Π. Μπραϊμη, Π. Χαμάκος, Α.-Μ. Παπαδημητρίου, Ελ. Παπαδημητρίου, Σύμβουλοι, Χρ. Λιάκουρας, Ε. Σκούρα, Ελ. Μουργιά, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Γ. Ποταμιάς και Φ. Ντζίμας καθώς και η Πάρεδρος Ε. Σκούρα μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Μ. Παπασαράντη.

Για να δικάσει την από 3 Ιουνίου 2014 αίτηση:

των: 1) Ομοσπονδίας Ασφαλιστικών Συλλόγων Ελλάδας, που εδρεύει στην Αθήνα (Βησσαρίωνος 9 και Σίνα), η οποία παρέστη με τους δικηγόρους: α) Βασίλειο-Μελέτιο Παυλόπουλο (Α.Μ. 24909) και β) Κωνσταντίνο Κρεμαλή (Α.Μ. 4866), που τους διόρισε με πληρεξούσια, 2) Ένωσης Συνταξιούχων Ασφαλιστών, που εδρεύει στην Αθήνα (Αγ. Κωνσταντίνου 39), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Βασίλειο-Μελέτιο Παυλόπουλο (Α.Μ. 24909), που τον διόρισε με πληρεξούσιο και 3) Ταμείου Επαγγελματικής Ασφάλισης Επικούρησης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων Τ.Ε.Α.-Ε.Α.Π.Α.Ε., που εδρεύει στην Αθήνα (Πατησίων 48), το οποίο παρέστη με τον δικηγόρο Κωνσταντίνο Κρεμαλή (Α.Μ. 4866), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά των υπουργών: 1) Οικονομικών, 2) Εθνικής Άμυνας, 3) Εσωτερικών, 4) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής

./.



Διακυβέρνησης, 5) Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, 6) Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, 7) Παιδείας και Θρησκευμάτων, 8) Πολιτισμού και Αθλητισμού, 9) Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, 10) Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, 11) Υγείας, 12) Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, 13) Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, 14) Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, 15) Τουρισμού και 16) Ναυτιλίας και Αιγαίου, οι οποίοι παρέστησαν με τον Σπυρίδωνα Παπαγιαννόπουλο, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους,

και κατά των παρεμβαινόντων: 1) Επαγγελματικού σωματείου με την επωνυμία «Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος», που εδρεύει στην Αθήνα (Ξενοφώντος 10), 2) εταιρείας με την επωνυμία «GENERALI HELLAS ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα (Ηλία Ηλιού 35-37 και Πυθέου), 3) εταιρείας με την επωνυμία «GROUAMA ΦΟΙΝΙΞ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής (Λεωφ. Συγγρού 213-215 και Χαριουπόλεως), 4) εταιρείας με την επωνυμία «ΙΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ Α.Ε.», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Αγίου Κωνσταντίνου 57), 5) εταιρείας με την επωνυμία «ΙΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ Α.Ε.», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Αγίου Κωνσταντίνου 57), 6) εταιρείας με την επωνυμία «ΙΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Αγίου Κωνσταντίνου 57), 7) εταιρείας με την επωνυμία «ΝΝ Ελληνική Ανώνυμη Ασφαλιστική Εταιρία Ζωής», που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής (Λεωφ. Συγγρού 198), 8) εταιρείας με την επωνυμία «ΑΧΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα (Μιχαλακοπούλου 48), 9) εταιρείας με την επωνυμία «METLIFE ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΩΗΣ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Κηφισίας 119), 10) εταιρείας με την επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ "Η ΕΘΝΙΚΗ"», που εδρεύει στην Αθήνα (Συγγρού

α

β

103-105), 11) εταιρείας με την επωνυμία «EUROLIFE ERB ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ», που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής (Λεωφ. Συγγρού 209-211), 12) εταιρείας με την επωνυμία «EUROLIFE ERB ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΩΗΣ», που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής (Λεωφ. Συγγρού 209-211), 13) εταιρείας με την επωνυμία «ERGO ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΗΜΙΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα (Βασ. Σοφίας 97), 14) εταιρείας με την επωνυμία «ERGO ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Τσιμισκή 21) και 15) εταιρείας με την επωνυμία «ALLIANZ ΕΛΛΑΣ Α.Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφ. Αθηνών 110, κτίριο Γ'), οι οποίες παρέστησαν με τους δικηγόρους: α) Παναγιώτη Μπερνίτσα (Α.Μ. 6001) και β) Δημήτριο Ρούσση (Α.Μ. 17694), που τους διόρισαν με πληρεξούσια.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η διάταξη του πρώτου άρθρου, παράγραφος ΙΑ υποπαράγραφος ΙΑ. 3, 2.Α περ. κε' του ν. 4254/2014 και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Συμβούλου Π. Μπραϊμη.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τους πληρεξουσίους των αιτούντων οι οποίοι ανέπτυξαν και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησαν να γίνει δεκτή η αίτηση, τους πληρεξουσίους των παρεμβαινόντων και τον αντιπρόσωπο των Υπουργών, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, λόγω κωλύματος, κατά την έννοια του άρθρου 26 του ν. 3719/2008 (Α' 214), δεν έλαβε μέρος στη διάσκεψη της υποθέσεως ο

./.

Σύμβουλος Γεώργιος Ποταμιάς, αναπληρωματικό μέλος της συνθέσεως.

2. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1343097, 3861978/2014 ειδικά έντυπα παραβόλου).

3. Επειδή, με την αίτηση αυτή, όπως συμπληρώνεται με το από 21.4.2015 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση της διατάξεως της υποπερ. κε' της περ. 2 Α της υποπαραγράφου ΙΑ.3 της παραγράφου ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014 (Α' 85/7.4.2014), με την οποία καταργήθηκαν από 1.1.2015 οι αναφερόμενες σ' αυτή διατάξεις που προέβλεπαν ως πόρο του αιτούντος Ταμείου εισφορά επί των ασφαλιστρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

4. Επειδή, η αίτηση εισήχθη στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου με την από 10.12.2014 πράξη του Προέδρου, λόγω σπουδαιότητας, κατ' άρθρο 14 παρ. 2 εδ. α' του π.δ. 18/1989 (Α'8).

5. Επειδή, παραδεκτώς παρεμβαίνουν υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης διατάξεως με κοινό δικόγραφο το επαγγελματικό σωματείο με την επωνυμία «Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος» και οι ανωτέρω ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, μέλη του σωματείου αυτού.

6. Επειδή, κατά τα άρθρα 95 παρ. 1 στοιχ. α' του Συντάγματος και 45 παρ. 1 του π.δ. 18/1989, η αίτηση ακυρώσεως ασκείται κατά των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Το Σύνταγμα, προβλέποντας, με την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 95 παρ. 1 στοιχ. α', τον ακυρωτικό έλεγχο των πράξεων των διοικητικών αρχών μέσω του ενδίκου βοηθήματος της αιτήσεως ακυρώσεως, αποκλείει την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά των πράξεων της νομοθετικής λειτουργίας. Ο αποκλεισμός του ακυρωτικού ελέγχου των πράξεων της νομοθετικής λειτουργίας ισχύει και στην περίπτωση του τυπικού απλώς νόμου, δηλαδή στην περίπτωση κατά την οποία ο νόμος δεν θεσπίζει γενικούς κανόνες δικαίου, αλλά εισάγει ατομικές ρυθμίσεις, μη κωλυόμενος σε τούτο από το Σύνταγμα. Ακόμη δε

και όταν η εκ του νόμου ατομική ρύθμιση εννόμου σχέσεως ή καταστάσεως είναι εξαντλητική και δεν καταλείπεται στην εκτελεστική λειτουργία αρμοδιότητα για την έκδοση εκτελεστών διοικητικών πράξεων, ο ακυρωτικός δικαστής, τηρώντας τον κανόνα του άρθρου 95 παρ. 1 στοιχ. α' του Συντάγματος, αδυνατεί να ελέγξει ευθέως την, υπό μορφή τυπικού νόμου, ατομική ρύθμιση. Δύναται, όμως, στην περίπτωση αυτή, ενόψει των οριζομένων στο άρθρο 20 παρ.1 του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας, μορφή της οποίας είναι και ο κατά το άρθρο 95 παρ. 1 στοιχ. α' του Συντάγματος ακυρωτικός έλεγχος, να δέχεται ως προσβλητή ενώπιον του κάθε πράξη οργάνου της Διοικήσεως η οποία εκδίδεται προς εκτέλεση των οριζομένων στον νόμο, έστω και αν η έκδοσή της δεν προβλέπεται ρητώς σ' αυτόν. Τούτο δε διότι, άλλως, ο θιγόμενος από την ατομική ρύθμιση του νόμου και μη δυνάμενος να ζητήσει ευθέως την ακύρωσή της θα στερείτο του δικαιώματος για δικαστική προστασία, κατά παράβαση του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, η δε, κατά το Σύνταγμα, εξουσία του νομοθέτη να θεσπίζει και ατομικές ρυθμίσεις δεν παρέχεται ανεξαρτήτως των συνεπειών που μπορεί να έχει στην πραγμάτωση συνταγματικών επιταγών και, επομένως, δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την στέρηση του δικαιώματος για παροχή δικαστικής προστασίας. Πάντως, στέρηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας των θιγομένων από ατομικές ρυθμίσεις νόμου και μη δυναμένων να ζητήσουν ευθέως την ακύρωσή τους δεν υφίσταται, αν ο νόμος, πέραν των ατομικών αυτών ρυθμίσεων, προβλέπει την έκδοση, συναφών προς τις ρυθμίσεις αυτές εκτελεστών διοικητικών πράξεων, των οποίων οι θιγόμενοι δύνανται παραδεκτώς να ζητήσουν την ακύρωση και μέσω της προσβολής των οποίων μπορεί να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως η προς το Σύνταγμα και τους υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες δικαίου συμφωνία των ατομικών ρυθμίσεων του νόμου (ΣτΕ 3976/2009 Ολομ.).

7. Επειδή, η προσβαλλόμενη διάταξη του άρθρου πρώτου,

./.

παράγραφος ΙΑ, υποπαράγραφος ΙΑ.3, περ. 2.Α. του ν. 4254/2014 (Α' 85) ορίζει τα εξής: «Από 1.1.2015 καταργούνται οι διατάξεις: α. ... κε. της παραγράφου α' του άρθρου 4 του ν.δ. 1070/1942 (Α'43) και της παραγράφου 3 της υπουργικής απόφασης 37068/Σ.1202/3.11.1943 (Β'198) υπέρ του τέως Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων (ΤΕΑΑΠΑΕ) και της υποπαραγράφου 1.1. της παρ.1 του άρθρου 8 της υπουργικής απόφασης Φ.51020/4883/105/21.2.2013 (Β'411)». Οι καταργηθείσες δε διατάξεις όριζαν τα ακόλουθα: Η μεν παράγραφος α' του άρθρου 4 του ν.δ. 1070/1942 (Α'43) περί ιδρύσεως του εν λόγω Ταμείου, όπως είχε τροποποιηθεί με την παράγραφο 3 της 37068/Σ.1202/3.11.1943 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας (Β'198), όριζε ότι: «Πόροι του Ταμείου είναι: α) Εισφορά τόσον των ιδιωτικών επιχειρήσεων ασφαλίσεως όσον και των οργανισμών δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή κοινωφελούς χαρακτήρος των ασκούντων δυνάμει ειδικών Νόμων, διατάξεων Νόμων ή καταστατικών διατάξεων ιδιωτικήν επιχείρησιν ασφαλίσεως ή απλώς ιδιωτικήν ασφάλισιν, υπολογιζομένη επί των παρ' αυτών εισπραττομένων καθαρών ασφαλίστρων ως κάτωθι: 1) Δύο επί τοις εκατόν (2%) επί των ασφαλίστρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων πυρός και ατυχημάτων. 2) Εν επί τοις εκατόν (1%) επί των ασφαλίστρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων μεταφορών. 3) Πέντε επί τοις εκατόν (5%) επί των ασφαλίστρων του πρώτου μόνον έτους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής και κεφαλαιοποιήσεως, καθοριζομένου ανωτάτου ορίου ασφαλίστρων δια τον υπολογισμόν του εν λόγω ποσοστού ίσου προς εξ επί τοις εκατόν (6%) επί του ασφαλιζομένου κεφαλαίου. Προκειμένου περί των ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής και κεφαλαιοποιήσεως των εκδοθέντων και μήπω ληξάντων μέχρι της ισχύος του παρόντος, θα εξακολουθήση μέχρι της λήξεως αυτών εισπραττόμενον υπέρ του Ταμείου ποσοστόν εν επί τοις εκατόν (1%) επί των ετησίως καταβαλλομένων παρά των οικείων ησφαλισμένων ασφαλίστρων». Η δε διάταξη του άρθρου 8 της

Φ.51020/4883/105/21.2.2013 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (Β'411), με την οποία εγκρίθηκε το καταστατικό του ως άνω Ταμείου, όριζε ότι: «Πόροι του Ταμείου είναι οι εισφορές εργοδοτών και εργαζομένων... Αναλυτικότερα: 1. Οι εισφορές των εργοδοτών, όπως παρακάτω προσδιορίζονται: 1.1 Εισφορά τόσο των Ιδιωτικών Εταιρειών Ασφάλισης όσο και των οργανισμών δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή κοινωφελούς χαρακτήρα οι οποίοι ασκούν δυνάμει ειδικών νόμων ή διατάξεων νόμων ή καταστατικών διατάξεων ιδιωτική επιχείρηση ασφάλισης ή αντασφάλισης ή απλώς ιδιωτική ασφάλιση. Η εισφορά των παραπάνω αναφερομένων εργοδοτών για το σύνολο των εργαζομένων τους είναι ανάλογη του ύψους των εργασιών τους και ισόποση με τα παρακάτω ποσοστά επί της παραγωγής των κλάδων που ασκούν όπως παρακάτω προσδιορίζονται: 1.1.1. Το ισόποσο του δύο επί τοις εκατό (2%) επί των ασφαλιστρών των ασφαλιστηρίων συμβολαίων των κλάδων πυρός, ατυχημάτων εν γένει και αυτοκινήτων. Στον βασικό κλάδο «Ατυχημάτων εν γένει» περιλαμβάνονται τα εργατικά ατυχήματα, τα προσωπικά ατυχήματα, η γενική αστική ευθύνη, η εμπιστοσύνη υπαλλήλων, η θραύση κρυστάλλων, η ληστεία και η ευθύνη εργολάβων. 1.1.2. Το ισόποσο του ένα επί τοις εκατό (1%) επί των ασφαλιστρών των ασφαλιστηρίων συμβολαίων των κλάδων Μεταφορών, Θαλάσσης, Ευθύνης, Αποζημιώσεως χαλάζης, κλοπής, κτηνών, πίστωσης, θραύσεως, μηχανών πλοίων και αεροσκαφών, νομικής προστασίας και ειδικών κινδύνων. 1.1.3. Το ισόποσο του πέντε επί τοις εκατό (5%) επί των ασφαλιστρών του πρώτου μόνον έτους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής και κεφαλαιοποίησης και προσθέτων καλύψεων επί του αυτού ασφαλιστηρίου καθοριζομένου ανωτάτου ορίου ασφαλιστρών για τον υπολογισμό του εν λόγω ποσοστού ίσου προς έξι επί τοις εκατό (6%) επί του ασφαλιζομένου κεφαλαίου. 1.1.4. Το ισόποσο του ένα επί τοις εκατό (1%) επί των ασφαλιστρών των ασφαλιστηρίων συμβολαίων παντός κλάδου μη κατονομαζομένου στα εδάφια 1.1.1-1.1.3. Πάντως η ως άνω





εργοδοτική εισφορά, ασχέτως παραγωγής, δεν δύναται να είναι μικρότερη από αυτήν των έμμισθων εργαζομένων. 1.2. ...».

8. Επειδή, η προσβαλλόμενη διάταξη τυπικού νόμου, με την οποία καταργούνται από 1.1.2015 οι ως άνω διατάξεις που προέβλεπαν ως πόρο του αιτούντος Ταμείου εισφορά επί των ασφαλιστρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, αποτελεί ρύθμιση κανονιστικού περιεχομένου και όχι «εξαντλητική ρύθμιση ατομικού χαρακτήρα», όπως προβάλλουν οι αιτούντες. Συνεπώς, απαραδέκτως προσβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως (ΣΤΕ 1618/2012 Ολομ., 3867/2011 Ολομ., 3070/2008 Ολομ.).

9. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.

**Δια ταύτα**

Απορρίπτει την αίτηση.

Δέχεται την παρέμβαση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου. Και

Επιβάλλει στους αιτούντες συμμετρως τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ και τη δικαστική δαπάνη των παρεμβαινόντων που ανέρχεται σε εξακόσια σαράντα (640) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 11 Δεκεμβρίου 2015

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

Η Γραμματέας

*Ν. Σακελλαρίου*

*Μ. Παπασαράντη*

Ν. Σακελλαρίου

Μ. Παπασαράντη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 20ής Ιανουαρίου 2016.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

*Ν. Σακελλαρίου*

*Μ. Παπασαράντη*

Ν. Σακελλαρίου

Μ. Παπασαράντη

έωρηθηκε  
: Μορ = f

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ  
Για τη νόμιμη σύμπτωση

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αθήνα 29/1/2016

Ο/Η Γραμματέας





3.Κ.(m)

Αριθμός 216/2016

**ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**

**ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2 Οκτωβρίου 2015, με την εξής σύνθεση: Νικ. Σακελλαρίου, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύων, ελλείποντος Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, Αθ. Ράντος, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Ν. Μαρκουλάκης, Αικ. Σακελλaroπούλου, Δ. Σκαλτσούνης, Γ. Ποταμιάς, Ε. Νίκα, Γ. Τσιμέκας, Αντ. Ντέμσιας, Φ. Ντζίμας, Σπ. Χρυσικοπούλου, Μ. Παπαδοπούλου, Εμμ. Κουσιουρής, Κ. Κουσούλης, Αντ. Χλαμπέα, Π. Μπραΐμη, Π. Χαμάκος, Α.-Μ. Παπαδημητρίου, Ελ. Παπαδημητρίου, Σύμβουλοι, Χρ. Λιάκουρας, Ε. Σκούρα, Ελ. Μουργιά, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Γ. Ποταμιάς και Φ. Ντζίμας καθώς και η Πάρεδρος Ε. Σκούρα μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Μ. Παπασαράντη.

Για να δικάσει την από 10 Νοεμβρίου 2014 αίτηση:

των: 1) Ομοσπονδίας Ασφαλιστικών Συλλόγων Ελλάδας, που εδρεύει στην Αθήνα (Βησσαρίωνος 9 και Σίνα), η οποία παρέστη με τους δικηγόρους: α) Βασίλειο-Μελέτιο Παυλόπουλο (Α.Μ. 24909) και β) Κωνσταντίνο Κρεμαλή (Α.Μ. 4866), που τους διόρισε με πληρεξούσια, 2) Ένωσης Συνταξιούχων Ασφαλιστών, που εδρεύει στην Αθήνα (Αγ. Κωνσταντίνου 39), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Βασίλειο-Μελέτιο Παυλόπουλο (Α.Μ. 24909), που τον διόρισε με πληρεξούσιο και 3) Ταμείου Επαγγελματικής Ασφάλισης Επικούρησης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων Τ.Ε.Α.-Ε.Α.Π.Α.Ε., που εδρεύει στην Αθήνα (Πατησίων 48), το οποίο παρέστη με τον δικηγόρο Κωνσταντίνο Κρεμαλή (Α.Μ. 4866), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

./.



κατά του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και ήδη Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο οποίος παρέστη με τον Σπυρίδωνα Παπαγιαννόπουλο, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους,

και κατά των παρεμβαινόντων: 1) Επαγγελματικού σωματίου με την επωνυμία «Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος», που εδρεύει στην Αθήνα (Ξενοφώντος 10), 2) εταιρείας με την επωνυμία «GENERALI HELLAS ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα (Ηλία Ηλιού 35-37 και Πυθέου), 3) εταιρείας με την επωνυμία «GROUPAMA ΦΟΙΝΙΞ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής (Λεωφ. Συγγρού 213-215 και Χαριουπόλεως), 4) εταιρείας με την επωνυμία «ΙΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ Α.Ε.», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Αγίου Κωνσταντίνου 57), 5) εταιρείας με την επωνυμία «ΙΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ Α.Ε.», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Αγίου Κωνσταντίνου 57), 6) εταιρείας με την επωνυμία «ΙΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Αγίου Κωνσταντίνου 57), 7) εταιρείας με την επωνυμία «ΝΝ Ελληνική Ανώνυμη Ασφαλιστική Εταιρία Ζωής», που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής (Λεωφ. Συγγρού 198), 8) εταιρείας με την επωνυμία «ΑΧΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα (Μιχαλακοπούλου 48), 9) εταιρείας με την επωνυμία «METLIFE ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΩΗΣ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Κηφισίας 119), 10) εταιρείας με την επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ "Η ΕΘΝΙΚΗ"», που εδρεύει στην Αθήνα (Συγγρού 103-105), 11) εταιρείας με την επωνυμία «EUROLIFE ERB ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ», που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής (Λεωφ. Συγγρού 209-211), 12) εταιρείας με την επωνυμία «EUROLIFE ERB ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΩΗΣ», που εδρεύει στη Νέα

Σμύρνη Αττικής (Λεωφ. Συγγρού 209-211), 13) εταιρείας με την επωνυμία «ERGO ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΗΜΙΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα (Βασ. Σοφίας 97), 14) εταιρείας με την επωνυμία «ERGO ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Τσιμισκή 21) και 15) εταιρείας με την επωνυμία «ALLIANZ ΕΛΛΑΣ Α.Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφ. Αθηνών 110, κτίριο Γ'), οι οποίες παρέστησαν με τους δικηγόρους: α) Παναγιώτη Μπερνίτσα (Α.Μ. 6001) και β) Δημήτριο Ρούσση (Α.Μ. 17694), που τους διόρισαν με πληρεξούσια.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. Φ51020/18460/303/19.9.2014 απόφαση της Γενικής Διευθύντριας Κοινωνικής Ασφάλισης του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Συμβούλου Π. Μπραϊμη.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τους πληρεξουσίους των αιτούντων οι οποίοι ανέπτυξαν και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησαν να γίνει δεκτή η αίτηση, τους πληρεξουσίους των παρεμβαινόντων και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, λόγω κωλύματος, κατά την έννοια του άρθρου 26 του ν. 3719/2008 (Α' 214), δεν έλαβε μέρος στη διάσκεψη της υποθέσεως ο Σύμβουλος Γεώργιος Ποταμιάς, αναπληρωματικό μέλος της συνθέσεως.

2. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1363953, 3975201/2014 ειδικά έντυπα παραβόλου).

3. Επειδή, με την αίτηση αυτή, όπως συμπληρώνεται με το από 30.6.2015 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση του εγγράφου με αριθ. πρωτ. Φ.51020/18460/303/19.9.2014 της Γενικής Διευθύντριας Κοινωνικής Ασφάλισης του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας προς την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, με θέμα «εισφορά εργοδοτών ΤΕΑ-ΕΑΠΑΕ», σύμφωνα με το οποίο η ελάχιστη υποχρεωτική εισφορά που ισχύει για το υποχρεωτικό δημόσιο σύστημα επικουρικής ασφάλισης ισχύει και για το αιτούν «Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Επικούρησης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων (ΤΕΑ-ΕΑΠΑΕ)».

4. Επειδή, η αίτηση εισήχθη στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου με την από 8.12.2014 πράξη του Προέδρου, λόγω σπουδαιότητας κατ' άρθρο 14 παρ. 2 εδ. α' του π.δ. 18/1989 (Α'8).

5. Επειδή, παραδεκτώς παρεμβαίνουν υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξεως με κοινό δικόγραφο το επαγγελματικό σωματείο με την επωνυμία «Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος» και οι ανωτέρω ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, μέλη του σωματείου αυτού.

6. Επειδή, η πρώτη αιτούσα, σύμφωνα με το καταστατικό της, είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική ένωση, η οποία έχει ιδρυθεί από συλλόγους υπαλλήλων διαφόρων ασφαλιστικών επιχειρήσεων, και έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, «να συνενώνει τα επαγγελματικά της σωματεία για την προαγωγή και διαφύλαξη των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών...συμφερόντων των μελών της...». Η δεύτερη αιτούσα, κατά το καταστατικό της, είναι σωματείο συνταξιούχων του «Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων» (ήδη Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Επικούρησης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων – Τ.Ε.Α-Ε.Α.Π.Α.Ε), το οποίο (σωματείο) έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, την προστασία, βελτίωση και προαγωγή των οικονομικών, κοινωνικών και ασφαλιστικών συμφερόντων των μελών του. Τέλος, το αιτούν Ταμείο,

./.

σύμφωνα με το καταστατικό του, έχει ως σκοπό την υποχρεωτική επικουρική ασφάλιση των υπαλλήλων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων κατά των κινδύνων της αναπηρίας, του ατυχήματος και του γήρατος και των μελών της οικογένειάς τους στην περίπτωση θανάτου του προστάτη ασφαλισμένου ή συνταξιούχου. Με τα δεδομένα αυτά, οι αιτούντες έχουν έννομο συμφέρον για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως, διότι η προσβαλλόμενη πράξη, κατά τους ισχυρισμούς τους, επηρεάζει δυσμενώς το ύψος των χορηγούμενων επικουρικών συντάξεων και τη βιωσιμότητα του Ταμείου, όπως προκύπτει από την, υπάρχουσα στο φάκελο της υποθέσεως, αναλογιστική μελέτη που εκπονήθηκε τον Οκτώβριο του 2014 και αναπροσαρμόστηκε το Φεβρουάριο του 2015 (βλ. ΣτΕ 1206/1966 Ολομ. που αφορά το σωματείο συνταξιούχων και 1464/1995 Ολομ. που αφορά το αιτούν Ταμείο). Εξάλλου, οι αιτούντες παραδεκτώς ομοδικούν προβάλλοντας κοινούς λόγους ακυρώσεως που ερείδονται στην ίδια νομική και πραγματική αιτία (ΣτΕ 3372-4/2015 Ολομ., 3631/2015 Ολομ.).

7. Επειδή, η διάταξη του άρθρου πρώτου, παράγραφος ΙΑ, υποπαράγραφος ΙΑ.3, περ. 2.Α. του ν. 4254/2014 (Α' 85) ορίζει τα εξής: «Από 1.1.2015 καταργούνται οι διατάξεις: α. ... κε. της παραγράφου α' του άρθρου 4 του ν.δ. 1070/1942 (Α'43) και της παραγράφου 3 της υπουργικής απόφασης 37068/Σ.1202/3.11.1943 (Β'198) υπέρ του τέως Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων (ΤΕΑΑΠΑΕ) και της υποπαραγράφου 1.1. της παρ.1 του άρθρου 8 της υπουργικής απόφασης Φ.51020/4883/105/21.2.2013 (Β'411)». Οι καταργηθείσες δε διατάξεις όριζαν τα ακόλουθα: Η μεν παράγραφος α' του άρθρου 4 του ν.δ. 1070/1942 (Α'43) περί ιδρύσεως του εν λόγω Ταμείου, όπως είχε τροποποιηθεί με την παράγραφο 3 της 37068/Σ.1202/3.11.1943 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας (Β'198), όριζε ότι: «Πόροι του Ταμείου είναι: α) Εισφορά τόσον των ιδιωτικών επιχειρήσεων ασφαλίσεως όσον και των οργανισμών δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή κοινωφελούς χαρακτήρος των ασκούντων

δυνάμει ειδικών Νόμων, διατάξεων Νόμων ή καταστατικών διατάξεων ιδιωτικήν επιχειρήσιν ασφαλίσεως ή απλώς ιδιωτικήν ασφάλισιν, υπολογιζομένη επί των παρ' αυτών εισπραττομένων καθαρών ασφαλίστων ως κάτωθι: 1) Δύο επί τοις εκατόν (2%) επί των ασφαλίστων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων πυρός και ατυχημάτων. 2) Εν επί τοις εκατόν (1%) επί των ασφαλίστων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων μεταφορών. 3) Πέντε επί τοις εκατόν (5%) επί των ασφαλίστων του πρώτου μόνον έτους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής και κεφαλαιοποιήσεως, καθοριζομένου ανωτάτου ορίου ασφαλίστων δια τον υπολογισμόν του εν λόγω ποσοστού ίσου προς εξ επί τοις εκατόν (6%) επί του ασφαλιζομένου κεφαλαίου. Προκειμένου περί των ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής και κεφαλαιοποιήσεως των εκδοθέντων και μήπω ληξάντων μέχρι της ισχύος του παρόντος, θα εξακολουθήση μέχρι της λήξεως αυτών εισπραττόμενον υπέρ του Ταμείου ποσοστόν εν επί τοις εκατόν (1%) επί των ετησίως καταβαλλομένων παρά των οικείων ησφαλισμένων ασφαλίστων». Η δε διάταξη του άρθρου 8 της Φ.51020/4883/105/21.2.2013 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (Β'411), με την οποία εγκρίθηκε το καταστατικό του ως άνω Ταμείου, όριζε ότι: «Πόροι του Ταμείου είναι οι εισφορές εργοδοτών και εργαζομένων... Αναλυτικότερα: 1. Οι εισφορές των εργοδοτών, όπως παρακάτω προσδιορίζονται: 1.1 Εισφορά τόσο των Ιδιωτικών Εταιρειών Ασφάλισης όσο και των οργανισμών δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή κοινωφελούς χαρακτήρα οι οποίοι ασκούν δυνάμει ειδικών νόμων ή διατάξεων νόμων ή καταστατικών διατάξεων ιδιωτικήν επιχείρηση ασφάλισης ή αντασφάλισης ή απλώς ιδιωτικήν ασφάλισιν. Η εισφορά των παραπάνω αναφερομένων εργοδοτών για το σύνολο των εργαζομένων τους είναι ανάλογη του ύψους των εργασιών τους και ισόποση με τα παρακάτω ποσοστά επί της παραγωγής των κλάδων που ασκούν όπως παρακάτω προσδιορίζονται: 1.1.1. Το ισόποσο του δύο επί τοις εκατό (2%) επί των ασφαλίστων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων



των κλάδων πυρός, ατυχημάτων εν γένει και αυτοκινήτων. Στον βασικό κλάδο «Ατυχημάτων εν γένει» περιλαμβάνονται τα εργατικά ατυχήματα, τα προσωπικά ατυχήματα, η γενική αστική ευθύνη, η εμπιστοσύνη υπαλλήλων, η θραύση κρυστάλλων, η ληστεία και η ευθύνη εργολάβων.

1.1.2. Το ισόποσο του ένα επί τοις εκατό (1%) επί των ασφαλίσεων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων των κλάδων Μεταφορών, Θαλάσσης, Ευθύνης, Αποζημιώσεως χαλάζης, κλοπής, κτηνών, πίστεως, θραύσεως, μηχανών πλοίων και αεροσκαφών, νομικής προστασίας και ειδικών κινδύνων. 1.1.3. Το ισόποσο του πέντε επί τοις εκατό (5%) επί των ασφαλίσεων του πρώτου μόνον έτους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής και κεφαλαιοποίησης και προσθέτων καλύψεων επί του αυτού ασφαλιστηρίου καθοριζομένου ανωτάτου ορίου ασφαλίσεων για τον υπολογισμό του εν λόγω ποσοστού ίσου προς έξι επί τοις εκατό (6%) επί του ασφαλιζομένου κεφαλαίου. 1.1.4. Το ισόποσο του ένα επί τοις εκατό (1%) επί των ασφαλίσεων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων παντός κλάδου μη κατονομαζομένου στα εδάφια 1.1.1-1.1.3. Πάντως η ως άνω εργοδοτική εισφορά, ασχέτως παραγωγής, δεν δύναται να είναι μικρότερη από αυτήν των έμμισθων εργαζομένων. 1.2. ...». Επομένως, με την ως άνω διάταξη του ν. 4254/2014 καταργήθηκε από 1.1.2015 η προβλεπόμενη από τις προπαρατεθείσες διατάξεις εισφορά επί των ασφαλίσεων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, η οποία αποτελούσε και τον σημαντικότερο (από πλευράς εσόδων) πόρο του αιτούντος Ταμείου (βλ. την αναλογιστική μελέτη που εκπονήθηκε τον Οκτώβριο του 2014 και αναπροσαρμόστηκε το Φεβρουάριο του 2015). Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του ν. 4254/2014 η ανωτέρω εισφορά καταργήθηκε στο πλαίσιο μνημονιακής υποχρεώσεως της χώρας «προκειμένου να εξαιρεθούν επιβαρύνσεις σε τιμές προϊόντων και παρεχόμενων υπηρεσιών».

8. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, μετά τη δημοσίευση του ν. 4254/2014, με τον οποίο καταργήθηκε ο ως άνω πόρος του αιτούντος Ταμείου, κατά τα ήδη εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη,



το Ταμείο, με το 2916/14.7.2014 έγγραφό του, υπέβαλε προς έγκριση στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή αναλογιστική μελέτη, όπως αυτή διαμορφώθηκε «...ως συνέπεια της ψήφισης του νόμου 4254/2014, ο οποίος καταργεί την εργοδοτική εισφορά των ασφαλιστικών εταιρειών». Κατόπιν αυτού, η Εθνική Αναλογιστική Αρχή, με το οικ. 421/16.9.2014 έγγραφό της προς τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Γ.Γ.Κ.Α.), με θέμα «εισφορά εργοδοτών ΤΕΑ-ΕΑΠΑΕ», υπέβαλε το ερώτημα «εάν στο ως άνω ταμείο θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη ελάχιστη εισφορά εργοδότη», δοθέντος ότι στην προς έγκριση αναλογιστική μελέτη «λαμβάνεται υπόψη μηδενική εισφορά εργοδότη για το Προσωπικό των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων, γεγονός που επηρεάζει αρνητικά την παροχή». Σε απάντηση αυτού, εκδόθηκε το προσβαλλόμενο έγγραφο με αριθ. πρωτ. Φ.51020/18460/303/19.9.2014 της Γ.Γ.Κ.Α. προς την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, στο οποίο διαλαμβάνονται τα εξής: «Το ΤΕΑ-ΕΑΠΑΕ μετατράπηκε αυτοδικαίως, σύμφωνα με το ν. 4052/2012 (ΦΕΚ 41 Α'), από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ΝΠΔΔ) του δημοσίου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (ΝΠΙΔ) μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, υποχρεωτικής ασφάλισης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α') και λειτουργεί σε υποκατάσταση του δημοσίου επικουρικού συστήματος υποχρεωτικής ασφάλισης. Επομένως, η ελάχιστη υποχρεωτική εισφορά που ισχύει για το υποχρεωτικό δημόσιο σύστημα επικουρικής ασφάλισης ισχύει και για το ως άνω Ταμείο, δηλαδή: για τους μισθωτούς ασφαλισμένους πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3% για τον εργοδότη και 3% για τον ασφαλισμένο επί των πάσης φύσεως αποδοχών του εργαζομένου και για τους αυτοαπασχολούμενους, σε 6% επί της ασφαλιστικής κατηγορίας στην οποία καταβάλλονται εισφορές στον αντίστοιχο φορέα κύριας ασφάλισης και βαρύνει τους ασφαλισμένους (άρθρο 5, ν. 4225/2014, ΦΕΚ 2 Α')». Ακολούθως, στην αναλογιστική μελέτη για την εξέταση της βιωσιμότητας του ΤΕΑ-ΕΑΠΑΕ, που

εκπρόβλεπε τον Οκτώβριο του 2014 και αναπροσαρμόστηκε το Φεβρουάριο του 2015, ελήφθη υπ' όψιν εισφορά εργοδότη σύμφωνα με το ως άνω έγγραφο της Γ.Γ.Κ.Α., για τη μελέτη δε αυτή διατυπώθηκε σύμφωνη γνώμη από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή (βλ. το 90/13.2.2015 έγγραφό της).

9. Επειδή, στο άρθρο 35 του ν. 4052/2012 ορίστηκε ότι: «1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (Ε.Τ.Ε.Α.), αποκαλούμενο στο εξής «ΕΤΕΑ», το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και έχει έδρα την Αθήνα. Έναρξη λειτουργίας του ορίζεται η 1η Ιουλίου 2012. 2. Σκοπός του είναι η παροχή μηνιαίας επικουρικής σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους εργαζόμενους στον ιδιωτικό, δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, στις τράπεζες και τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους». Περαιτέρω, στο άρθρο 36 του ίδιου νόμου ορίστηκε ότι: «1. Στο ΕΤΕΑ εντάσσονται από την έναρξη λειτουργίας του: α) το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ), β) οι τομείς του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (ΤΕΑΙΤ), γ) το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ) και οι τομείς αυτού «ΤΕΑΠΟΚΑ» και «ΤΑΔΚΥ», δ) το Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων (ΕΤΑΤ) ως προς την επικουρική ασφάλιση, ε) οι τομείς του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ) και στ) ο Κλάδος Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ ως προς τους κατ' επικουρική ασφάλιση ασφαλισμένους του. Το ΕΤΕΑ λειτουργεί με ενιαία διοικητική και οικονομική οργάνωση. 2. Μέχρι την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του ΕΤΕΑ τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο ταμεία, τομείς και κλάδοι δύνανται με αποφάσεις των αντιπροσωπευτικότερων οργανώσεων των ασφαλισμένων κάθε ταμείου ή τομέα ή κλάδου να εξαιρούνται από την ανωτέρω ένταξη. 3.... 4. Τα

αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού ταμεία, τομείς ή κλάδοι επικουρικής ασφάλισης που δεν εντάσσονται μέχρι τις 31.12.2012 στο ΕΤΕΑ μετατρέπονται αυτοδίκαια σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) υποχρεωτικής ασφάλισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002 (Α'160)». Εξάλλου, στο άρθρο 5 του ν. 4225/2014 (Α'2) ορίζεται ότι: «1. Από 1.12.2013 το ποσό της εισφοράς στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ) όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3% για τον εργοδότη επί των πάσης φύσεως αποδοχών του εργαζόμενου, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2084/1992, όπως ισχύει, και με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011 (Α'226)... 2. ... 3. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου καταργείται ... κάθε άλλη αντίθετη με τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο διάταξη».

10. Επειδή, οι ως άνω ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4225/2014 ως προς τον υπολογισμό της εισφοράς εργοδότη και ασφαλισμένου εφαρμόζονται, όπως άλλωστε ρητώς αναφέρεται στη διάταξη αυτή, σε ταμεία, τομείς και κλάδους επικουρικής ασφαλίσεως που έχουν ενταχθεί στο ΕΤΕΑ. Δεν εφαρμόζονται όμως, εφόσον δεν υπάρχει ρητή διάταξη, σε ταμεία, τομείς και κλάδους που έχουν εξαιρεθεί από την ένταξη στο ΕΤΕΑ και έχουν μετατραπεί αυτοδίκαια, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 36 παρ. 4 του ν. 4052/2012, σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου υποχρεωτικής ασφαλίσεως κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002 περί Ταμείων Επαγγελματικής Ασφαλίσεως (ΤΕΑ). Κατά τη γνώμη του Συμβούλου Κ. Κουσουύλη, εφόσον δεν υφίσταται σχετική ειδική ρύθμιση, οι ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4225/2014 που αφορούν το ΕΤΕΑ εφαρμόζονται και στα ταμεία, τομείς και κλάδους που έχουν μετατραπεί αυτοδίκαια, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 36 παρ. 4 του ν. 4052/2012, σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου υποχρεωτικής

./.



ασφαλίσεως κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002 περί Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης, διότι και αυτά λειτουργούν σε υποκατάσταση του δημόσιου επικουρικού συστήματος υποχρεωτικής ασφαλίσεως.

11. Επειδή, με το ν.δ. 1070/1942 (Α' 43) ιδρύθηκε το Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσεως Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.), υπαγόμενο στην εποπτεία και τον έλεγχο του Υπουργείου Εργασίας, με σκοπό την υποχρεωτική επικουρική ασφάλιση των προσδιοριζόμενων στο άρθρο 3 του ως άνω ν.δ/τος υπαλλήλων (ήτοι των ασφαλιστικών υπαλλήλων, των υπαλλήλων των οργανισμών δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που ασκούν δυνάμει ειδικών νόμων ιδιωτική επιχείρηση ασφαλίσεως κ.λπ.) κατά των κινδύνων της αναπηρίας, του ατυχήματος και του γήρατος, καθώς και των μελών της οικογενείας τους σε περίπτωση θανάτου του προστάτη τους ασφαλισμένου ή συνταξιούχου. Ακολουθώντας, με το άρθρο 58 του ν. 3655/2008 (Α' 58), το εν λόγω Ταμείο εντάχθηκε ως Τομέας με πλήρη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια στο συσταθέν με το ίδιο αυτό άρθρο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (TEAIT). Στη συνέχεια, ο Τομέας αυτός, σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ. 4 του ν. 4052/2012, μετατράπηκε αυτοδικαίως από ν.π.δ.δ. σε ν.π.ι.δ. υποχρεωτικής ασφαλίσεως, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002 περί Ταμείων Επαγγελματικής Ασφαλίσεως, με τη δημοσίευση του Καταστατικού του, το οποίο εγκρίθηκε με την Φ.51020/4883/105/21.2.2013 απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (Β' 411/22.2.2013). Στο άρθρο 8 του Καταστατικού αυτού προβλέπονται οι πόροι του Ταμείου, πλην του καταργηθέντος κατά τα ανωτέρω (1.1), ως εξής: «Πόροι του Ταμείου είναι οι εισφορές εργοδοτών και εργαζομένων, οι εισφορές αναγνώρισης γάμου, οι εισφορές όσων συνεχίζουν προαιρετικά την ασφάλιση, κάθε είδους πρόσοδοι της περιουσίας του Ταμείου, χαριστικές ή μη καταβολές προς το Ταμείο και εν

γίνει κάθε άλλο νόμιμο έσοδο. Οι εισφορές (εργοδοτικές και εργαζομένων) επί των αποδοχών των έμμισθων ασφαλισμένων καταβάλλονται για αποδοχές 14 μηνών κατ' έτος, ενώ οι εισφορές των μη έμμισθων καταβάλλονται για αποδοχές 12 μηνών κατ' έτος. Αναλυτικότερα: 1. Οι εισφορές των εργοδοτών, όπως παρακάτω προσδιορίζονται: 1.1... 1.2 Η ποσοστιαία εργοδοτική εισφορά των ημεδαπών ασφαλιστικών εταιρειών που διατηρούν υποκαταστήματα ή πρακτορεία στην αλλοδαπή ορίζεται ίση με 6% επί του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών των υπαλλήλων τους που έχουν την ελληνική ιθαγένεια και υπηρετούν στα υποκαταστήματα ή πρακτορεία αυτών στην αλλοδαπή, εφόσον έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση μέχρι την 31.12.1992 (παλαιοί ασφαλισμένοι). Οι εταιρείες αυτές απαλλάσσονται από την υποχρέωση καταβολής ποσοστιαίας επί των ασφαλιστρών εργοδοτικής εισφοράς επί της ασφαλιστικής παραγωγής τους την οποία πραγματοποιούν στα Υποκαταστήματα ή Πρακτορεία τους στην αλλοδαπή. 1.3. Η εργοδοτική εισφορά των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούν στην Ελλάδα ορίζεται ίση με 6% των μηνιαίων αποδοχών των έμμισθων υπαλλήλων αυτών που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση μέχρι την 31.12.1992 (παλαιοί ασφαλισμένοι). 1.4. Η εργοδοτική εισφορά των υπαλλήλων ασφαλιστικών πρακτόρων, ασφαλιστικών συμβούλων, μεσιτών ασφαλίσεων, συντονιστών ασφαλιστικών συμβούλων και πραγματογνωμόνων ορίζεται ίση με 4% των μηνιαίων αποδοχών των έμμισθων υπαλλήλων τους που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση μέχρι την 31.12.1992 (παλαιοί ασφαλισμένοι). 1.5. Η εργοδοτική εισφορά, των υπό 1.2, 1.3 και 1.4 εργοδοτών, για τους νέους ασφαλισμένους (μετά την 1.1.1993) αντιστοιχεί στο 3% επί των πάσης φύσεως αποδοχών τους, χωρίς αυτές να υπερβαίνουν το οκταπλάσιο του κατά κεφαλήν ΑΕΠ αναπροσαρμοζόμενο με το ποσοστό αύξηση των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. 2. Μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων που έχει ως εξής: 2.1. Μηνιαία εισφορά του έμμισθου παλαιού ασφαλισμένου (έως την 31.12.1992) ίση με το 4% επί των πάσης

φύσεως αποδοχών ... 2.2. Μηνιαία εισφορά του έμμισθου νέου ασφαλισμένου (μετά την 1.1.1993) ίση με 3% επί των πάσης φύσεως αποδοχών του ... 2.3. Μηνιαία εισφορά του μη έμμισθου παλαιού ασφαλισμένου (έως την 31.12.1992) ίση με 6% επί του μέσου όρου των μηνιαίων ακαθάριστων εσόδων της τελευταίας διετίας... 2.4. Μηνιαία εισφορά του μη έμμισθου νέου ασφαλισμένου (μετά την 1.1.1993) ίση με 6% επί των ασφαλιστικών κατηγοριών που καθορίστηκαν με το ΠΔ 169/1993... 3. Εισφορά όσων συνεχίζουν προαιρετικά την ασφάλιση και αναλυτικά: ... 4. Η εισφορά αναγνώρισης γάμου, η οποία είναι ίση με την κράτηση των τακτικών αποδοχών ενός μηνός κάθε έγγαμου ασφαλισμένου... 5. Κάθε είδους πρόσοδοι της περιουσίας του Ταμείου. 6. Κάθε είδους χαριστικές ή μη καταβολές προς το Ταμείο. 7. Κάθε άλλο νόμιμο έσοδο, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται και η καταβολή πρόσθετων εργοδοτικών εισφορών».

12. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, εφόσον το αιτούν Ταμείο έχει εξαιρεθεί από την ένταξη στο ΕΤΕΑ και έχει μετατραπεί σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου υποχρεωτικής ασφαλίσεως κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002, δεν υπάρχει δε ρητή διάταξη για την εφαρμογή του άρθρου 5 του ν. 4225/2014 σ' αυτή την κατηγορία των ν.π.ι.δ., για την αναπλήρωση του πόρου που καταργήθηκε με την προπαρατεθείσα διάταξη του ν. 4254/2014 δεν εφαρμόζεται η παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4225/2014 που ορίζει τον υπολογισμό της εισφοράς του εργοδότη και του ασφαλισμένου για το ΕΤΕΑ, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στη σκέψη 10. Μειοψήφησε ο Σύμβουλος Κ. Κουσουλής, κατά την άποψη του οποίου, μετά την κατάργηση του ως άνω πόρου του Ταμείου, εφαρμοστέα σ' αυτό για την αναπλήρωσή του είναι η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4225/2014.

13. Επειδή, με την προσβαλλόμενη πράξη, όπως το περιεχόμενο της παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 8, ορίζεται, σε αντίθεση προς την εκτεθείσα σε προηγούμενη σκέψη έννοια της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν.

4225/2014, ότι η ελάχιστη υποχρεωτική εισφορά που ισχύει για το αιτούν Ταμείο είναι αυτή που ισχύει για το υποχρεωτικό δημόσιο σύστημα επικουρικής ασφάλισης, δηλαδή αυτή που προβλέπεται στη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4225/2014 για το ΕΤΕΑ. Με το περιεχόμενο όμως αυτό, η προσβαλλόμενη πράξη θέτει νέα κανονιστική ρύθμιση χωρίς νόμιμο έρεισμα. Κατά τη γνώμη των Συμβούλων Ν. Μαρκουλάκη, Δ. Σκαλτσούνη, Σ. Χρυσικοπούλου, Κ. Κουσούλη, Ε. Παπαδημητρίου, στην οποία προσχώρησαν οι Πάρεδροι Χ. Λιάκουρας και Ε. Σκούρα, η προσβαλλόμενη πράξη δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα, αφού με αυτήν η εποπτεύουσα αρχή, απαντώντας σε έγγραφο της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, απλώς διατυπώνει τη γνώμη της ως προς την έννοια των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 4225/2014 και την ορθή εφαρμογή τους.

14. Επειδή, για το λόγο που εκτέθηκε στην προηγούμενη σκέψη και εξετάζεται αυτεπαγγέλτως (πρβ. ΣτΕ 1180/2015, 2390/2008, 3266/2008 7μ., 4331/1996 7μ.), η προσβαλλόμενη πράξη, αν και είναι ανυπόστατη, διότι δεν έχει δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι ακυρωτέα, για λόγους ασφαλείας του δικαίου, ώστε να διαπιστωθεί το ανίσχυρο αυτής (βλ. ΣτΕ 2754/2012). Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτή η αίτηση και να απορριφθεί η παρέμβαση. Κατά τη γνώμη όμως του Συμβούλου Κ. Κουσούλη η κρινόμενη αίτηση είναι απορριπτέα, διότι, και αν θεωρηθεί εκτελεστή η προσβαλλόμενη πράξη, ορθώς όρισε αυτή ότι η υποχρεωτική εισφορά που ισχύει για το ΕΤΕΑ πρέπει να ισχύσει και για το αιτούν Ταμείο. Κατά τη γνώμη δε του ίδιου η κρινόμενη αίτηση είναι απορριπτέα και για τον επιπλέον λόγο ότι με το δικόγραφο αυτής δεν προβάλλονται λόγοι κατά της προσβαλλόμενης πράξεως αλλά κατά της καταργήσεως του ως άνω πόρου του αιτούντος Ταμείου με το ν. 4254/2014.

**Δ ι α τ α ύ τ α**

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει την με αριθ. πρωτ. Φ.51020/18460/303/19.9.2014 πράξη

./.



της Γενικής Διευθύντριας Κοινωνικής Ασφάλισης του Υπουργείου  
Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

\*Απορρίπτει την παρέμβαση.

Επιβάλλει συμμέτρως στο Δημόσιο και τους παρεμβαίνοντες τη  
δικαστική δαπάνη των αιτούντων που ανέρχεται σε εννιακόσια είκοσι (920)  
ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 11 Δεκεμβρίου 2015

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

Η Γραμματέας

*Σακελλαρίου Νικόλαος*

*Μ. Παπασαράντη*

N. Σακελλαρίου

M. Παπασαράντη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 20ής  
Ιανουαρίου 2016.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

*Σακελλαρίου Νικόλαος*

*Μ. Παπασαράντη*

N. Σακελλαρίου

M. Παπασαράντη

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ  
Για τη νόμιμη σήμανση  
Αθήνα 29/1/2016



ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ  
29/1/2016  
Αθήνα



ορθογώνια  
Μ. Παπασαράντη